

- Artikel 1, stk. 1 og 2, og (for så vidt som de vedrører artikel 1, stk. 1 og 2) artikel 3, 4 og 5 i Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1227 ⁽¹⁾ af 23. juli 2014 om statsstøtte SA.22614 (C-53/07) annulleres, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse, og under alle omstændigheder
- tilpligtes Kommissionen at betale appellanternes omkostninger i denne appel og i sag T-165/15 ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har nedlagt påstand om ophævelse af den appellerede dom under påberåbelse af følgende anbringender.

For det første foretog Retten en fejlagtig anvendelse af artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og appellanternes ret til forsvar i sagen for Kommissionen. Retten: begik en fejl ved at foretage en sondring mellem de specifikke rettigheder i chartrets artikel 41, stk. 2 og den generelle ret til god forvaltning i henhold til chartrets artikel 41, stk. 1; begik en fejl ved at fastslå, at rettighederne i chartrets artikel 41, stk. 2 ikke finder anvendelse på statsstøtteundersøgelser; begik en fejl ved at fastslå, at der foreligger en modstrid mellem chartrets artikel 41, stk. 1, og 2, og artikel 107 TEUF og 108 TEUF; og begik en fejl ved at fastslå, at appellanterne kun kunne anses for en kilde til information i undersøgelsen.

For det andet tilsidesatte Retten artikel 107, stk. 1, TEUF ved at anlægge en fejlagtig fortolkning af begrebet fordel. Retten: begik en fejl ved at konkludere, at der ikke består noget hierarki af metoder for anvendelse af det markedsøkonomiske investorprincip mellem den sammenlignende analyse og andre metoder; begik en fejl ved at fastslå, at Kommissionen var berettiget til at tage udgangspunkt i den sammenlignende analyse og forkaste de sammenlignende oplysninger, som appellanterne havde fremlagt; begik en fejl ved at konkludere, at det ved anvendelsen af den ydelsesspecifikke rentabilitetstest ikke er nødvendigt for Kommissionen at forvise sig om, at de forventede marginalomkostninger og de forventede øgede indtægter fra ikke luftfartrelateret virksomhed afspejler, hvorledes en markedsøkonomisk investor ville have drevet lufthavnen.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1227 af 23.7.2014 om statsstøtte SA.22614 (C 53/07) iværksat af Frankrig til fordel for chambre de commerce et d'industrie (handels- og industrikammeret) i Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services og Transavia (meddelt under nummer C(2014) 5085) (EUT 2015, L 201, s. 109).

Appel iværksat den 1. marts 2019 af Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-53/16, Ryanair og Airport Marketing Services Ltd mod Kommissionen

(Sag C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd (ved avocat E. Vahida, Δικηγόρος I.-G. Metaxas-Maranghidis, Rechtsanwalt G. Berrisch og solicitor B. Byrne)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 13. december 2018 i sag T-53/16 ophæves.
- Artikel 1, 4, 5 og 6 i Kommissionens afgørelse (EU) 2016/633 ⁽¹⁾ af 23. juli 2014 vedrørende statsstøtte SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) annulleres, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse, og under alle omstændigheder
- tilpligtes Kommissionen at betale appellanternes omkostninger i denne appel og omkostningerne i sag T-53/16 ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har fremsat følgende anbringender til støtte for deres påstand om ophævelse.

For det første foretog Retten en fejlagtig anvendelse af artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og appellanternes ret til forsvar i sagen for Kommissionen. Retten: begik en fejl ved at foretage en sontring mellem de specifikke rettigheder i chartrets artikel 41, stk. 2 og den generelle ret til god forvaltning i henhold til chartrets artikel 41, stk. 1; begik en fejl ved at fastslå, at rettighederne i chartrets artikel 41, stk. 2 ikke finder anvendelse på statsstøtteundersøgelser; begik en fejl ved at fastslå, at der foreligger en modstrid mellem chartrets artikel 41, stk. 1, og 2, og artikel 107 TEUF og 108 TEUF; og begik en fejl ved at fastslå, at appellanterne kun kunne anses for kilde til information i undersøgelsen.

For det andet tilsidesatte Retten artikel 107, stk. 1, TEUF ved at anlægge en fejlagtig fortolkning af begrebet fordel. Retten: begik en fejl ved at konkludere, at der ikke består noget hierarki af metoder for anvendelse af det markedsøkonomiske investorprincip mellem den sammenlignende analyse og andre metoder; begik en fejl ved at fastslå, at Kommissionen var berettiget til at tage udgangspunkt i den sammenlignende analyse og forkaste de sammenlignende oplysninger, som appellanterne havde fremlagt; begik en fejl ved at konkludere, at det ved anvendelsen af den ydelsesspecifikke rentabilitetstest ikke er nødvendigt for Kommissionen at forvise sig om, at de forventede marginalomkostninger og de forventede øgede indtægter fra ikke luftfartrelateret virksomhed afspejler, hvorledes en markedsøkonomisk investor ville have drevet lufthavnen, og begik en fejl ved at finde, at forringet rentabilitet snarere end manglende rentabilitet er tilstrækkeligt til at fastslå, at der foreligger støtte.

For det tredje begik Retten en fejl ved dens vurdering af tilregnelser til staten ved at: finde, at operatøren af lufthavnen, SMAN, var et statsligt organ; ved ikke at anvende Stardust Marine-kriterierne; ved at undlade at give en tilstrækkelig begrundelse for ikke at anvende disse kriterier. Retten begik også en fejl ved at fastslå, at afgørelserne fra det private selskab VTAN kunne tilregnes staten.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/633 af 23.7.2014 vedrørende statsstøtte SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) gennemført af Frankrig til fordel for Chambre de Commerce et d'Industrie de Nîmes-Uzès-Le Vigan, Veolia Transport Aéroport de Nîmes, Ryanair og Airport Marketing Services (meddelt under nummer C(2014) 5078) (EUT 2016, L 113, s. 32).